

פרקים נפיים

מתורתו של מור הגאון הצדיק המקובל רבינו **נסים פרץ** זצוקלה"ה

ו תשרי תש"ז - כח שבט תשע"ב

בס"ד | שבת חוקת | ה' בתמוז תש"פ

נקודה עם מחשבה

האי המסוכן | הרב אהרון אבישי

קבוצת מדענים מומחים נשלחה לחקור אי מרוחק שיצאה עליו שמועה כי הוא עשיר במרבצי זהב ובכוחו להביא רווחה כלכלית לכל המדינות הסמוכות לו. עשרים אנשים נשלחו בספינות קטנות ותודרכו להפגש כעבור שבוע בנקודת ציון מסומנת. מי שיאחר את המועד יחמיץ את הפלגת ה'חזור' ויאלץ להשאיר על האי לזמן בלתי ידוע.

האנשים התפרסו בשטח והחלו במלאכתם. כעבור שעות ספורות נשמעו הקולות המסוכנים. מתברר שהאי מלא בחיות טורפות המשמיעות ניגונים מלהיבים ומצמררים כאחד, הגורמים לאנשים ללכת שבי היישר למאורות שבין הסלעים. כשהגיע הזמן לשוב הופיע רק אדם אחד ובידיו תיבה מלאה בזהב גולמי. האדם הזה היה חרש.

בפרשת השבוע נאמר "על כן יאמרו המושלים בואו חשבון". ודרשו חז"ל אלו המושלים ביצרם שאומרים בואו ונחשב חשבוננו של עולם הפסד מצוה כנגד שכרה ושכר עבירה כנגד הפסדה. העולם שלנו מסוכן ממש כאותו אי ואף יותר מכך. כל הנאה או פיתוי קורץ מצריך חשבון מוקדם, לאן זה עלול להוביל והיכן הסכנה מסתתרת. רק האדם שישכיל לא להסתנוור מעטיפת העבירה הנוצצת ולא ללכת שבי אחר מנעמי העולם, ימצא את עצמו בסופו של דבר עם אינספור זהב רוחני מוכן ומזומן לחיי נצח.

שבת שלום ומבורך

תכלית האדם בעבודת השם

שיחתו של מורנו ורבינו זצ"ל

"וַיִּדְבֹר ה' אֶל מֹשֶׁה וְאֶל אֶהֱרֹן לֵאמֹר: זֹאת חֻקַּת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר צִוָּה ה' לֵאמֹר, דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּקְחוּ אֵלֶיךָ פָּרָה אֲדָמָה תַמְיָמָה אֲשֶׁר אֵין בָּהּ מוּם, אֲשֶׁר לֹא עָלָה עָלֶיהָ עַל." (ויקרא כ"ג)

ברשותכם מורי ורבותי, היום ערב ר"ח תמוז, רמז חזק יש בהם בימי תמוז - ראשי תיבות ז'מני ת'שובה מ'משמשים ו'באים. צריך להתעורר שכבר השנה חלפה ועוד מעט מגיעים לאב אלול ולראש השנה וכיפור.

תכלית הידיעה - שנדע שלא נדע

ובמה יתעורר האדם? פרשת 'חוקת' יש בה לימוד גדול מאד. בפרשה זו אנו לומדים מהי התורה ומה תכלית האדם בעבודת השם שהוא עובד. רבי יהודה הלוי אמר "תכלית הידיעה - שנדע שלא נדע". אדם חי בעולם של הקב"ה, הקב"ה אין לו גבול, גם העולם שהשם ברא הוא בלי גבול, כל שכן שהתורה שנתן לנו הקב"ה בתוך העולם הזה אין לה גבול. מכיון שאדם מתעסק בקודש כזה, בקדושת התורה, בקדושת הבורא יתברך, אז צריך שגם האדם יעשה את עצמו בלי גבול. איך יכול האדם לעשות את עצמו בלי גבול? הרי האדם מוגבל! - התשובה בזה היא שכשהאדם מבין שיש עומק בתורה למעלה מהגבול, אז אפילו כאשר נראה לו שהוא מבין איזה ענין בתורה, הוא יודע שהוא לא הבין, ואז הוא עושה את כל המצוות בתמימות לב מתוך ידיעה שאינו מבין. בזאת הוא מחבר את עצמו לאין סוף, לבלי גבול.

שואל האור החיים הקדוש

נאמר את הדברים בתוך הפרשה. "זאת חוקת התורה", אומר האור החיים הקדוש, היה צריך לומר זאת חוקת הטהרה, זאת חוקת הפרה. למה אמר הכתוב "זאת חוקת התורה" בה' הידיעה? במה פרה אדומה היא חוקה על הכל?

רש"י מפרש באופן שאי אפשר להבין אותו בצורה פשוטה. רש"י אומר "לפי שהשטן ואומות העולם מונין את ישראל (כלומר מצערים אותם, מלשון לא תנונו) לומר מה המצוה הזאת ומה טעם יש בה? לפיכך כתב בה חקה. גזירה היא מלפני ואין לך רשות להרהר אחריה". רש"י לכאורה

זמני השבת *לב"ק חוקת*

ר"ת	כניסה	יציאה	ר"ת	כניסה	יציאה
תל אביב	19:30	20:33	21:03	19:25	20:35
ירושלים	19:13	20:30	21:05	19:29	20:30

שואל שאלה ואנחנו לא מבינים מה התשובה. השאלה מובנת. השטן ואומות העולם מתגרים בנו ושואלים מה טעם יש במצווה זו? הרי לא יתכן שאתם מקיימים מצווה שאין בה טעם! ומה אנו משיבים להם? - אין טעם. נו אז מה התשובה? איזה תשובה יש לנו?

שלמ"ה אותיות למש"ה

אומר ה'אור החיים' הקדוש, על זה נאמר בשלמה המלך "אֶמְנָתִי אֶחְקְמָה, וְהִיא רְחוּקָה מִמְּנִי". כשם שאנחנו אומרים על משה שהוא אדון הנביאים, כך שלמה הוא אדון החכמים, החכם מכל אדם. בחכמה הוא הגיע לדרגה קרובה לדרגת משה רבנו בנבואה, ואומרים שחכם עדיף מנביא. לכן שלמ"ה אותיות למש"ה, הוא מתקרב בחכמתו למשה. אעפ"כ, הוא לא השיג את עומק הענין של פרה אדומה שאת סודה גילה השם רק למשה ולכן היא נקראת על שמו שנאמר "ויקחו אליך" (אל משה). אז, "אמרת אחכמה" בכל חלקי התורה זכיתי להבין כביכול את הטעם של כל מצוה ומצוה, ביקש שלמה לידע טעמי מצוות, והבין בהם, וידע. אבל כשהגיע לפרה אדומה פירש, אמר "והיא רחוקה ממני", כלומר ידיעת הטעם של פרה אדומה רחוקה ממני.

במצות 'פרה' הוא הבין מה הוא לא

מבין...

אומר ה'אור החיים' הקדוש זה לא רק זה. טמון פה בדברי חכמים יותר מזאת. כשהגיע לפרה אדומה וראה שאי אפשר להבין את העומק של פרה אדומה, התחיל להסתכל גם במה שהוא הבין, ואז הוא הבין שגם את מה שהבין בעצם לא הבין. מאותה הסיבה שפרה אדומה לא מובנת מכיון שהיא ניתנה מהבורא יתברך שהוא אין סוף ואין לו גבול, מאותה הסיבה גם דברים שאתה חושב שאתה מבין, אתה בעצם מבין רק מכיון שהשם נתן אותם בדרך של הבנה, אבל בתוכם יש עומק שאינו ניתן להבנה מכיון שהם ניתנים מהבורא יתברך שהוא אין סוף.

כלומר אומר שלמה המלך, פרה אדומה לימדה אותי שכל התורה, שאפילו שלמדתי והבנתי - זה עוד רחוק ממני. לכן אומר ה'אור החיים' הקדוש זו הסיבה שהתורה אומרת "זאת חוקת התורה" - פרה אדומה לא מלמדת רק על עצמה אלא היא מלמדת על כל התורה כולה - "זאת חוקת התורה"! החוקה הזו מלמדת שכל התורה היא חוקה. חוקה חקקתי, גזרה גזרתי, אין לך רשות להרהר אחריה. אז אם כן, אפילו

שלמה המלך שהוא החכם מכל אדם בסופו של דבר הגיע לקיים את המצוות בתמימות.

המשותף בינו לחכמת שלמה

למרות שאנחנו רחוקים מידיעת ומחכמת שלמה, אעפ"כ לנו ולשלמה יש עוד איזה מכנה משותף אפילו שהוא גבוה מאיתנו הרבה מאד, אבל יש לנו מכנה משותף. אבל עם הבורא יתברך שעליו נאמר "אתה הוא חכים ולאו בחכמה ידיעא", "לית מחשבה תפיסא בך

כלל" - אין לאף נאצל נברא נוצר ונעשה שום מכנה משותף איתו. הוא אלוה! קדמון לכל קדומים, "אין עוד מלבדו", אין סוף ברוך הוא.

קיום המצוות בתמימות

אז מילא גם שלמה המלך כאשר בא לקיים את המצוות, והחכים, והיו לו כוונות עצומות וידיעות נוראות בטעמי המצוות, אבל הוא הרי ידע שכל מה שהבין זה כלום, זה טיפה מן הים, אז איך הוא קיים את המצוות? בתמימות! הוא אמר, ריבונו של עולם אני מכוון על דעתך, אני מתבטל לרצונך, אתה יודע מה הטעם האמיתי! אני לא יודע, אני עושה בלי טעם, "אמרת אחכמה - והיא רחוקה ממני". פרה אדומה לימדה על כל התורה - "זאת חוקת התורה!"

עיקר הנסיון זה האמונה!

עכשיו תראו איך פירוש רש"י הזה מתוק מדבש. רש"י גנז את הכל במילים הראשונות שלו. שטן ואומות העולם - מה התפקיד שלהם? לנסות את עם ישראל. עיקר הנסיון זה האמונה. אם אתה מזיז את האדם מהאמונה שלו - הפלת אותו לגמרי, ואם האדם תקוע

חזק באמונה ואתה לא יכול להזיז אותו - אז הוא ניצח. האמונה זה העיקר. השטן ואומות העולם במה הם תוקפים אותנו? באמונה! הם אומרים ליהודי, מה אתה מבין? מה אתה לומד קבלה? מה אתה מבין בכלל בדברים האלה? מה אתה לומד זוהר? מילא אתה לומד משנה, תלמוד, הלכה, דינים. השכל של גוי אומר מה שאני רואה - זה קיים, מה שאני לא רואה - לא קיים. זה השכל של התרבות האנושית הגויית, כלומר רק מה שחשים, מה שרואים, מה שמבינים - זה קיים.

המדע מגלה את הבורא

היום ברוך השם, אפילו המדע הרגיל, הפיסיקאים האמיתיים, אלו שמתבוננים ומסתכלים בחומר בפנים בפנים, מגיעים להבנה שאין תפיסה. הם רואים את הבורא בתוך התאים, בתוך האטומים. הם רואים את האמת כאשר הם רואים איזה תנועה עצומה יש בתוך התא הכי קטן שיש בחומר.

שכל של גוי, רואה רק טבע!

אז נמצא שזה השכל של גוי, ולא רק גוי, בעוונות הרבים אפילו הרבה מעם ישראל שאין להם את האמונה החזקה אלא את האמונה של מצוות אנשים מלומדה. הרבה מאיתנו, אלו שאינם מתבוננים באמונה, שחיים בתחושה של "טבע ומנהגו של עולם", חושבים שהקב"ה ברא את העולם וזהו, עכשיו העולם מתנהל לבד, הם מאמינים שיש גבול בעולם. אז הם באים ליהודי ולא מבינים. הם אומרים מה הוא אומר? מה הוא מדבר? איפה השכל במה שאתה עושה? אין שכל במה שאתה עושה!

באותו אופן גם השטן מנסה להפיל את האדם ואומר לו אם אתה לא מבין, למה אתה עושה? אז אומר לו היהודי, אדוני, אצלי הבסיס של מה שאני עושה זה עשייה בלי הבנה! מספיק לי שהקב"ה מבין. השם ברא את העולם ברצון, באהבה, ובהבנה, והוא אומר לי מה לעשות. אני סומך עליו! אני הולך אחריו בעיניים עצומות! הוא יודע! הוא מבין!

אף אחד לא יוכל להזיז אותך

לכן כתבה התורה חוקה חקקתי. הקב"ה כתב בכוונה "זאת חוקת התורה". תקיים את התורה כחוקה ואף אחד לא יוכל להזיז אותך, כי זאת האמת. האמת היא שכמה שתרצה להבין בתורה, "החקר אַלֹּפֶה תִּמְצָא"? האם אתה יכול לחקור אחרי האלוה ולהבין? אִי אִי אִי, כמה האדם יכול ליפול מעינינים כאלו של אמונה!

מעשה במכתב ריק...

בתקופת רבי לוי יצחק מברדיטשוב, לפני בערך מאתיים שנה, העולם היה שונה מהעולם שלנו היום. היום העולם התפתח בצעדי ענק. היהודים אז סבלו מרדיפות קשות מאד, וגם פרנסה לא היתה להם. בתקופה של הצאר הרוסי היו נותנים כסף לצאר וכל הפריצים היו תופסים אחוזות ומחכירים אותם ליהודים לחרוש, לזרוע, למכור משהו. מסופר על איזה יהודי שחכר איזה אחוזה מאיזה פריץ, ומה שהיה מרויח לא היה מספיק אפילו לתת את דמי החכירה. החוב היה מצטבר משנה לשנה, ובנוסף לזה הפריץ היה דוחק ביהודי חזק מאד, עד שהגיע מצב שעוד מעט הוא יקח אותו ואת כל בני ביתו ויכניס אותם לבית הסוהר בשביל החוב. אבל היהודי לא אשם, הוא עיבד את האדמה, עשה הכל ולא יצא כלום. מה הוא יעשה? הגיעו מים עד נפש. אז הוא הלך לצדיק רבי לוי יצחק מברדיטשוב באוקראינה. אני זכיתי להיות בבית המדרש שלו ובציון שלו. זה באמת מקום מיוחד, אז כשביקרנו שם זה עוד נשאר כמו שהיה פעם.

כאשר הגיע התור של היהודי להכנס אל הרבי, רבי לוי יצחק, נפל היהודי על ברכיו והתחיל לבכות. בקושי הרבי הצליח להרגיע אותו. אמר לו היהודי, רבי תציל אותי, חיי וחיי אשתי ובני תלויים בפריץ הזה שתובע אותי במה שאין לי. ראה הרבי את הבכי קורע הלב שלו ואמר לו תחכה פה קצת, נכנס לחדר שלו, לקח הרבי דף וקולמוס, כתב וכתב, שם במעטפה, סגר ונתן ליהודי. אמר ליהודי לך לפריץ הרוסי הזה ותן לו את המכתב. אבל תזהר, אוי ואבוי לך אם תפתח את המכתב. תאמר לו שאני שלחתי לו את המכתב.

חשב היהודי מאיפה הרבי מכיר את הפריץ? עכשיו היהודי שלנו, יש לו בלבול במח. כל הדרך הוא חושב מה הרבי כבר יכול לכתוב לו? אולי זה ירגיז את הפריץ ויהיה יותר גרוע? מה יהיה? מי יודע מה הוא כותב לו. אומר היהודי בלב, אני מאמין בצדיק, אבל מה הרשע הזה מאמין? מה הרבי כבר יכול לכתוב לו? מה? זה מענין אותי מאד מה הוא כתב לו. היצר הרע עובד עליו והוא רוצה לדעת מה כתוב במכתב. הוא לוקח את המעטפה ומחזיר אותה, שוב לוקח ושוב מחזיר. אח"כ הוא אומר אולי אני אפתח רק קצת. בסופו של דבר התגבר עליו היצר הרע והוא פתח את המעטפה. והנה לא כתוב בדף כלום! הדף חלק! הוא הופך אותו, מסתכל מצד זה, מצד שני, אבל הוא לא רואה כלום!

נכנס בו פחד. למה פתחתי? מי יודע איזה כוונות יש לרבי? סתם הצדיק עשה את זה? החליט, יהיה מה שיהיה. הכניס את המכתב בחזרה וסגר את המעטפה טוב כמו שהיתה לפני שפתח אותה ואמר אני הולך באמונה! והלך. נכנס לפריץ ונתן לו את המכתב. הפריץ פתח את המעטפה וקרא את המכתב. כנראה שזה היה כתב סתרים, לפריץ היה כתוב שם משהו. בקיצור הפריץ יוצא אליו ואומר לו, תראה, באמת אתה יהודי טוב, סתם אני מתאנה אליך,

אתה יודע מה, מה שהיה היה, אני מוחק לך את כל החוב של כל השנים, אבל השנה הזו, שנת הכספים החדשה, אני רוצה שאתה תשלם לי עליה, אבל מה, אני לא דוחק אותך, אני אפרוס לך את זה להרבה חודשים עד שיהיה לך. לך תעבוד טוב טוב ותביא לי את הכסף. זהו.

היהודי שחשש מה כבר הפריץ יעשה לו כשיראה שהמכתב ריק, קפץ מרוב שמחה. בקיצור, איפה הוא ילך עכשיו? הוא חוזר לרבי, רבי לוי יצחק מברדיטשוב, הוא חוזר ואומר לו רבי תודה רבה! הצלת אותי! אמר לו הרבי, תספר לי מה היה בדיוק. סיפר לו היהודי, כך וכך אמר לי הפריץ. שאל אותו הרבי, זהו? הוא לא אמר לך עוד משהו? אמר היהודי - לא. שאל אותו הרבי שוב, הוא לא אמר לך עוד כלום? הוא היה צריך לומר לך עוד משהו. אמר לו היהודי - לא. אמר לו הרבי - אתה פתחת את המכתב! אמר לו היהודי, רבי אתה צודק, טעיתי טעיתי, פתחתי את המכתב. אמר לו הרבי - הפסדת. טעית. אם לא היית פותח את המכתב הפריץ היה אומר לך שהוא נותן לך את האחוזה מתנה לכל החיים. עכשיו אתה צריך

לשלם עליה. אבל בגלל שהאמנת ומסרת לו את המכתב אפילו שראית שהוא ריק אז לפחות פטרו אותך מכל החובות שהיו לך. מה אנחנו רואים מפה? חוקה חקקתי, גזרה גזרתי, אין לך רשות להרהר אחריה. לפעמים אדם טועה, אבל אם הוא מתגבר וחוזר לאמונה שלו אז הוא גם כן ניצל.

כדי לזכות לתורה צריך להקריב

כל אחד ואחד מאיתנו צריך להבין "זאת התורה - אדם כי ימות באוהל". כדי לזכות שהתורה תתקיים בך אתה צריך משהו לתת, משהו למסור. אתה לא יכול לחרוש בשעת חרישה ולזרוע בשעת זריעה ולקצור בשעת קצירה. אם אתה רוצה לישון שמונה שעות, לעבוד שמונה שעות, עם קצת שעות נוספות, עם זמן הנסיעה לעבודה וחזרה, לאכול חמש ארוחות ביום, אז תורה מה תהא עליה? מאיפה תהיה לך תורה? איפה יש לך זמן לתורה? אתה חייב להמית קצת את העצם של עולם הזה שלך, אין התורה מתקיימת אלא במי שממית עצמו עליה. אם לא תמית משהו, התורה לא תתקיים. אם לא תמסור משהו כדי לקנות את התורה במה תקנה אותה?

מעשה נפלא

בימי רבי חיים מוולוז'ין היה תלמיד אחד מתמיד, למדן, שלמד אצלו בישיבה. והנה הגיע לגיל האיש מקדש, וברוך השם מצאו לו איזה אשה. כאשר הוא נפגש עם האשה המיועדת הוא אמר לה, את יודעת, התורה זה האומנות שלי, אני לא יודע כלום ולא רוצה לדעת כלום, אני רוצה רק ללמוד. אז היא אמרה פשיטא, אם זה לא היה כך לא הייתי נפגשת איתך, מה אתה חושב? אני למדתי בסמינר של בנות עם השקפת עולם שרוצות רק אחד כזה, אם אתה שואל אותי איך נתפרנס? אני אעבוד, אני אעשה הכל, ואני אתן לך להמשיך ללמוד כל החיים, "שְׁבֵתִי בְּבֵית ה' כִּלְ יְמֵי חַיִּי".

כך התחתנו. עברו עשר שנים, ונולדו להם עשרה ילדים, עכשיו צריך עשר לבן, עשר פיתות, עשרה זוגות נעלים. איך יסתדרו? אי אפשר ככה. לקח האברך הלוואה מפה משם, עשה חנות לאשתו ונתן לה לעבוד. היה עוזר לה בהתחלה בחשבונות, בתכניות, עד שיום אחד אמרה לו היום אתה צריך לבא לעזור לי בעסק, יש הרבה קליינטים. בקיצור התחיל לעזור לה קצת ועוד קצת עד שהגיע למצב שלא הלך בכלל ללימוד. אחר כך גם לתפילה בציבור לא הלך, התפלל בחנות כי כבר חיכו

שהתורה תתקם - אתה צריך לעשות את עצמך מת, העולם בשבילך מת. התורה זה לא חכמה, זה לא שכל, בשביל תורה צריך מסירות נפש, צריך להיות אָיִן.

זמני תשובה ממשמשים ובאים

בערב ראש חודש תמוז, זמני תשובה ממשמשים ובאים, איך נעשה תשובה? התשובה מתחילה מלימוד התורה. השיבונו אבינו לתורתך וקרבונו מלכנו לעבודתך. אי אפשר לאדם לבא לעבודת השם או לתפילה או ליראה בלי לימוד התורה. חייב האדם לקבוע את עצמו בקבע על התורה כמו שאמרו חז"ל הלואי אותי עזבו ותורתי שמרו, מתוך שהיו מתעסקין בה, המאור שבה היה מחזירם למוטב. התורה הקדושה זה הקב"ה בעצמו, אדם נוגע בתורה, נוגע באין סוף, נוגע במציאות של השם, המאור שבה, הפנימיות, מחזירם למוטב.

רבי מיכל יהודה לפקוביץ אִי אִי

ויהי רצון שהשם יחזיר אותנו בתשובה שלימה ויתן לנו חשק והתלהבות, לדעת שהחיים האמיתיים בעולם הזה, לא נדבר על העולם הבא, החיים הטובים שאדם זוכה להם בעולם הזה, זה ע"י עמל ויגיעה בתורה. כמו שראינו אצל אחד מהמיוחדים שבדור רבי מיכל יהודה לפקוביץ זכר צדיק לברכה, ראש הישיבה, אִי אִי אִי, כמה תלמידים העמיד ואיך הוא מסר, הוא ממש מסר את נפשו על התורה כל ימי חייו. מי שהיה בבית שלו התפלא, בית פשוט פשוט, וגם זה לא היה הבית שלו, זה היה הבית של הישיבה, ישיבת פוניבז', שולחן פשוט שבפשוטים, כבר עשרות שנים שהוא לומד ומלמד ולא מחפש כלום, מוסר את עצמו, ממית את עצמו בשביל התורה הקדושה, "זאת התורה אדם כי ימות באוהל", זכותו תגן עלינו, וגם אנחנו יהי רצון שכל אחד ימצא את החלק שלו בתורה, אמן כן יהי

מסירות שמות עד יום רביעי בשעה 13.00 בלבד.
כל שם בתרומה של 72 ש"ח, 3 שמות ומעלה בתרומה של 52 ש"ח

03-5779500

לו הלקוחות. היה מניח תפילין קורא קריאת שמע ומתפלל שמונה עשרה תוך חמש דקות. ככה זה המשיך והיה שקוע לגמרי בפרנסה ושכח לגמרי מהתכלית.

יש לי כבר שערות לבנות, מה אני אומר לקב"ה?

פעם אחת יצא לו לראות את עצמו בראי. פעם לא היה ראי בכל מקום כמו היום, היום אפילו בתיק של התפילין יש ראי. פתאום לא הכיר את עצמו, ראה שיש לו כבר זקן לבן, אמר אוי ואבוי, "תָּבֵן אֵין נָתָן לְעַבְדֵיךָ, וּלְבָנִים", תבונה לא קניתי, אבל לְבָנִים, שערות לבנות כבר יש לי, עוד מעט אני כבר מסתלק. מה אני אומר לקב"ה? איך אני אתן דין וחשבון? נתן בדעתו הרהורים חזקים מאד ואמר יהיה מה שלא יהיה, מהיום אני לא הולך לחנות, רק אחרי שאני מתפלל שחרית במנין, ויושב ולומד ברציפות ארבע שעות, רק אח"כ אלך לחנות, אמר ועשה.

מת כל יום ארבע שעות

אישתו רגילה תמיד שהוא הולך לפניה לחנות, בד"כ כשהיא קמה היא כבר לא רואה אותו. היא מתארגנת, מטפלת בילדים ואח"כ הולכת לעזור לו בחנות. כשהגיעה באותו יום לחנות ראתה שיש בחוץ הרבה אנשים שמחכים והחנות סגורה. אמרה כנראה קרה לו משהו, אולי היתה בעיה בבנק, מי יודע מה קרה. אז באותו יום אפילו לא שאלה אותו למה לא פתח את החנות בבוקר. אבל הסיפור חזר על עצמו עוד יום ועוד יום. תפסה אותו ואמרה לו אדוני מה קרה? מה זרקת עלי את כל העול? איפה אתה? אמר לה תראי, כך וכך, סיפר לה את כל האמת. התחילה לצעוק, מה אתה חושב? אני אתמוטט! איך אחזיק מעמד? אמר לה תראי אשתי היקרה, את יכולה לצעוק עלי מהבוקר עד הערב, מה היה קורה אם היית רואה שיש לי ח"ו דום לב ואני נופל על הקרקע? מה היית עושה? היית יכולה לצעוק שאני אבוא לעזור לך בחנות? אני יכול לעזור לך? אני מת! אז תראי, אני מת כל יום ארבע שעות, תגידי תודה שאחרי ארבע שעות אני קם לתחיה ובא לעזור לך בחנות.

מסירות שמות עד יום רביעי בשעה 13.00 בלבד.
כל שם בתרומה של 72 ש"ח, 3 שמות ומעלה בתרומה של 52 ש"ח

03-5779500

"זאת התורה - אדם כי ימות", אתה רוצה רצון.

EFECUW 03 577 9500